

КОСТЮМИ КИТАЮ ТА ЯПОНІЇ

Підготувала:
Студентка 4 курсу 41 групи
МПФ
Дроздова Іванна

НАЦІОНАЛЬНИЙ ОДЯГ ЯПОНІЇ

ІСТОРІЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ЯПОНСЬКОГО ОДЯГУ

Національний японський одяг, історія якого охоплює величезний часовий період, проходила своє становлення разом з розвитком самої культури, традицій, організації праці, і роду діяльності древнього народу Японії.

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОСТЮМ ЯПОНІЇ СКЛАДАЄТЬСЯ З НАСТУПНИХ КОМПОНЕНТІВ:

- Нецке
- Хакама
- Кімоно
- Гета

НЕЦКЕ

традиційне японське кімоно не мало кишень. І якщо жінки могли ще щось покласти в застрочену частина мішкоподібних рукавів, то чоловіки були позбавлені цієї зручності. Тому японці запозичили з Китаю звичай носити дрібні речі на поясі. Необхідний предмет прив'язували до шнурка, а інший кінець шнурка "затикали" за пояс і, щоб він не вислизав, прикріплювали до нього брелок нецке.

ПЕРШІ НЕЦКЕ ЗГАДУЮТЬСЯ В ЯПОНСЬКІЙ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ "КІММО ДЗУІ", ЩО ВИЙШЛА В СВІТ В 1690 Р. ЦІ НЕЦКЕ ЗА ФОРМОЮ БУЛИ СХОЖІ НА КРУГЛІ КОРЖИКИ РИСОВОГО ПЕЧИВА. ЯК ПРАВИЛО, ЇХ ВИГОТОВЛЯЛИ З ДЕРЕВА. ТРОХИ ПІЗНІШЕ, ТЕЖ В ХVІІ СТ., З'ЯВИЛИСЯ НЕЦКЕ, ВИКОНАНІ У ВИГЛЯДІ ЛАКОВАНИХ КОРОБОЧОК. ЗНАЧНИЙ ПОШТОВХ ВИРОБНИЦТВУ НЕЦКЕ ДАЛО ПОШИРЕННЯ В ЯПОНІЇ КУРІННЯ. ВИНИКЛА НЕОБХІДНІСТЬ ПОСТІЙНО МАТИ ПРИ СОБІ ЦІЛИЙ НАБІР КУРИЛЬНОГО ПРИЛАДДЯ: ТРУБКУ, КИСЕТ З ТЮТЮНОМ, КРЕСАЛО ТА ІН.

ХАКАМА

традиційні японські довгі, широкі, шаровароподібні штани. Різновид штанів-спідниці, шароварів. Відомі з VII століття. Носилися як чоловіками, так і жінками, переважно представниками світської влади та духовенством. Поділялися на різні види. Виготовлялися з конопель, бавовни, шовку та інших тканин. Форма, колір, тканина й візерунки штанів залежали від епохи та статусу носія

У XIII — XVII століттях були
частиною військовою
костюму хітатаре.

З КІНЦЯ XVI СТ. НОСИЛИСЯ
САМУРАЯМИ В ПАРІ З
НАПЛІЧНИЦЕЮ КАТАГІНУ ЯК
НИЖНЯ ЧАСТИНА ОФІЦІЙНОЇ
ФОРМИ КАМІШІМО («ВЕРХ-НИЗ»)

У НОВІТНЮ ДОБУ — СКЛАДОВА
ЖІНОЧОГО ОДЯГУ НА ВИПУСКНИЙ
ЧИ ЦЕРЕМОНІЮ ПОВНОЛІТТЯ

ЧОЛОВІЧОГО ШЛЮБНОГО ОДЯГУ

СПОРТИВНОЇ ФОРМИ МАЙСТРІВ ТА УЧНІВ БОЙОВИХ МИСТЕЦТВ ТОЩО

До поширення західного одягу в Японії в ХІХ столітті словом «хакама» японці позначали будь-які штани

КИМОНО

традиційний одяг в Японії. З середини 19 століття вважається японським національним костюмом.

ОСОБЛИВОСТІ КІМОНО

Кімоно нагадує собою Т-подібний халат. Його довжина може різнитися. Одяг закріплюється на тілі поясом обі, який розташований на талії. Замість європейських гудзиків використовують паски і мотузочки. Характерною рисою кімоно є рукави соде, які зазвичай набагато ширші за товщину руки. Вони мають мішкоподібну форму. Рукавний отвір завжди менший від висоти самого рукава. Оскільки японське традиційне вбрання подібне до халату, у ньому немає відкритого коміру на зразок європейських костюмів. Загалом воно зручне і не сковує рухів людини.

ЖІНОЧЕ КІМОНО

Жіноче традиційне вбрання поділяється на:

- святкове (парадне)
- повсякденне

У сьогоднішній Японії останнє поступово виходить з ужитку, оскільки більшість японок віддають перевагу простому одягу західного зразка. Проте святкове *кімоно* залишається еталоном гарного і елегантного костюму для жінки.

ВИПУСКНИЦІ ШКІЛ І УНІВЕРСИТЕТІВ ЧАСТО
ОДЯГАЮТЬ БАРВИСТЕ
ХАЛАТОПОДІБНЕ КІМОНО З ШИРОКИМИ
ШТАНАМИ ХАКАМА,

УЧАСНИКИ ЦЕРЕМОНІЇ ПОВНОЛІТТЯ —
БАГАТО ДЕКОРОВАНЕ ВБРАННЯ З ДОВГИМИ
РУКАВАМИ ФУРІСОДЕ

ДІВЧАТА НАРЕЧЕНІ — НАДЯГАЮТЬ
БІЛОСНІЖНІ ШАТИ ПОВЕРХ ДЕКІЛЬКОХ
РІЗНОКОЛЬОРОВИХ ХАЛАТІВ *КИМОНО*.

КОЖНЕ КІМОНО МАЄ СВІЙ СИМВОЛІЗМ,
ТОМУ ЙОГО ВИБИРАЮТЬ ПРИСКІПЛИВО ПІД
КОНКРЕТНУ ЛЮДИНУ І ВИПАДОК.
ЗАЗВИЧАЙ, ОСНОВНИМИ КРИТЕРІЯМИ
ВИБОРУ СВЯТКОВОГО ОДЯГУ Є СІМЕЙНИЙ І
СОЦІАЛЬНИЙ СТАТУС ЖІНКИ, А ТАКОЖ
СТУПІНЬ ОФІЦІЙНОСТІ ЦЕРЕМОНІЇ ЧИ
ЗАХОДУ.

ПРАКТИЧНО БУДЬ-ЯКИЙ ПАРАДНИЙ
ТРАДИЦІЙНИЙ ОДЯГ РОБИТЬСЯ ВРУЧНУ —
ПОЧИНАЮЧИ ВІД ВИГОТОВЛЕННЯ
ДОРОГОЦІННОЇ ТКАНИНИ І ЗАКІНЧУЮЧИ
ПОШИВОМ. ЦЕ ПЕРЕТВОРЮЄ
ПАРАДНЕ КІМОНО У ПРЕДМЕТ РОЗКОШІ,
ЯКИЙ У СУЧАСНІЙ ЯПОНІЇ ІНКОЛИ КОШТУЄ
ДОРОЖЧЕ АВТОМОБІЛЯ ЧИ ПРИВАТНОГО
БУДИНКУ.

ЧОЛОВІЧЕ КІМОНО

На відміну від жіночого, чоловіче кимоно виглядає простішим і стриманішим. Його основною відмінністю є будова рукава, який вузчий і менший за аналогічні у жіночому вбранні.

СУЧАСНИЙ ЧОЛОВІЧИЙ ОДЯГ МЕНШ
БАРВИСТИЙ. ПЕРЕВАЖАЮТЬ ЧОРНИЙ І РІЗНІ
ВІДТІНКИ СІРОГО, БРУНАТНОГО, СИНЬОГО
ТА ЗЕЛЕНОГО КОЛЬОРІВ. КРІМ ЦЬОГО,
ЧОЛОВІКИ ЧАСТІШЕ ЗА ЖІНОК НОСЯТЬ
ШАРОВАРОПОДІБНІ ШТАНИ ХАКАМА.

ПОВСЯКДЕННИЙ ОДЯГ РІЗНОМАНІТНІШИЙ. ДО НЬОГО ВХОДЯТЬ АНАЛОГИ ЖІНОЧОГО ОДНОКОЛЬОРОВОГО ІРОМУДЗІ І ЛІТНЬОГО ХАЛАТУ ЮКАТА, А ТАКОЖ:

- САМУЕ, «РОБОЧИЙ ОДЯГ»);
- ДЗІНБЕЙ, «ОДЯГ ДЗІНБЕЯ»);
- ТАНДЗЕН, "ОДЯГ «БАНІ ТАНДЗЕН»);
- ХАППІ — БАВОВНЯНА КУРТКА З ВУЗЬКИМ РУКАВОМ

ГЕТА - ЦЕ САНДАЛИ З ДЕРЕВА ПРЯМОКУТНОЇ ФОРМИ, ЩО ФІКСУЮТЬСЯ НА НОГАХ ЗА ДОПОМОГОЮ ЛЯМОК, ЯКІ ПРОХОДЯТЬ МІЖ ПАЛЬЦІВ НІГ.

В ЯПОНІЇ ГЕТА ПРИЙШЛИ З КИТАЮ І БУЛИ ПОПУЛЯРНІ СЕРЕД ПРОСТОГО ЛЮДУ - В ТАКОЇ ВИСОКОЇ ВЗУТТЯ БУЛО ЗРУЧНО ЗБИРАТИ РИС І ЗРИВАТИ ПЛОДИ З ДЕРЕВ, А ТАКОЖ НОСИТИ ЇХ В НЕПОГОЖУ ПОГОДУ.

КИТАЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ОДЯГ

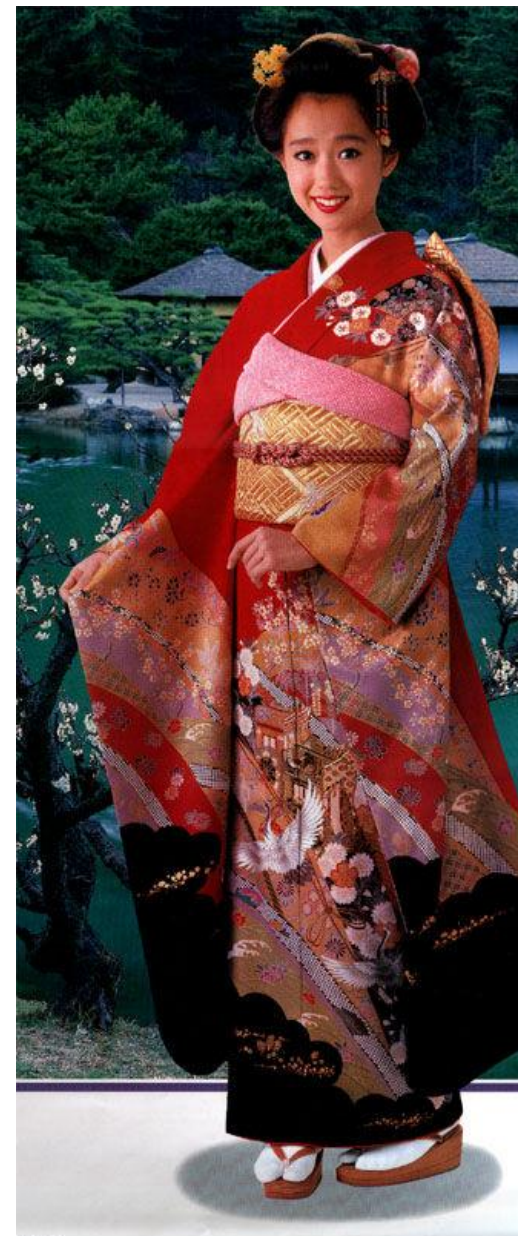

ЖІНОЧИЙ ОДЯГ

НАЦІОНАЛЬНИЙ ОДЯГ КИТАЮ - ЦЕ ХАНЬФУ,
ЩО В ПЕРЕКЛАДІ ОЗНАЧАЄ, ОДЯГ ДИНАСТІЇ
ХАНЬ.

ДЛЯ ФОРМАЛЬНИХ І ДУЖЕ ВАЖЛИВИХ
ЗАХОДІВ ВИКОРИСТОВУВАЛИ НАРЯД
ХАНЬФУ, ВИКОНАНИЙ З ЧЕРВОНИХ І
ЧОРНИХ ТКАНИН

БІЛИЙ КОЛІР ВВАЖАВСЯ ТРАУРНИМ І
ВИКОРИСТОВУВАВСЯ ДУЖЕ РІДКО

ЗОЛОТИЙ І ЖОВТИЙ КОЛІР НОСИЛИ
ІМПЕРАТОРИ, ЙОГО СІМ'Я І ОТОЧЕННЯ.

СЕРЕДИНИ 30-Х РОКІВ МИНУЛОГО
СТОЛІТТЯ, КОЛИ КИТАЙСЬКА МОНАРХІЯ
ПЕРЕСТАЛА ІСНУВАТИ, ТИПОВИМ ЗРАЗКОМ
НАЦІОНАЛЬНОЇ КИТАЙСЬКОЇ ОДЯГУ ДЛЯ
ЖІНОК СТАЛО ЦИПАО. В АНГЛОМОВНИХ
КРАЇНАХ ЦИПАО БІЛЬШЕ ВІДОМЕ ПІД
НАЗВОЮ ЧОНСАМ, ЩО ПЕРЕКЛАДАЄТЬСЯ
ЯК СОРОЧКА.

ПЕРШІ ХАЛАТИ ЦИПАО ШИЛИСЯ ДОСИТЬ ПРОСТО. ВОНИ СКЛАДАЛИСЯ З ШМАТКА МАТЕРІЇ З ДВОМА ШВАМИ І КОМІРА СТІЙКОЮ, МАЛИ П'ЯТЬ ҐУДЗИКІВ І РОЗРІЗ СПЕРЕДУ.

КИТАЙСЬКИЙ ЖІНОЧИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ОДЯГ ВИКОНУВАЛАСЯ З РІЗНИХ ТКАНИН -
ЦЕ ЗАЛЕЖАЛО ВІД ДОСТАТКУ.

БАВОВНЯНУ І КОНОПЛЯНУ ТКАНИНИ
ВИКОРИСТОВУВАЛО НАСЕЛЕННЯ
СЕРЕДНЬОГО ДОСТАТКУ

ТКАНИНИ З ШОВКУ ВИКОРИСТОВУВАЛИ
МІСЦЕВІ АРИСТОКРАТИ.

У КИТАЇ ВВАЖАЄТЬСЯ, ЩО
МАЛЕНЬКА НОГА У ЖІНКИ - ЦЕ
ДУЖЕ КРАСИВО. ДЛЯ ТОГО ЩОБ
НЕ РОСЛА НОГА, З РАНЬОГО
ДИТИНСТВА ДІВЧАТОК ВЗУВАЛИ
КОЛОДКИ. ТАКА ПРОЦЕДУРА
ВИКЛИКАЛА СИЛЬНІ БОЛІ,
ХВОРОБИ НІГ, А В ДЕЯКИХ
ВИПАДКАХ НАВІТЬ ІНВАЛІДНІСТЬ.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ОДЯГ КИТАЮ В МОДІ І
СЬОГОДНІ. НА ВУЛИЦЯХ МІСТА, В ОФІСАХ
МОЖНА ЗУСТРІТИ ЖІНКУ В ЦИПАО

ДО НАЦІОНАЛЬНОГО ОДЯГУ МОЖНА ДОДАТИ КОРОТКІ БЛУЗИ, ПІДЖАКИ І БРЮКИ, ЖИЛЕТИ . ОСНОВНОЮ ВІДМІННІСТЮ ТРАДИЦІЙНОГО ОДЯГУ КИТАЮ Є М'ЯКІСТЬ І ЕЛЕГАНТНІСТЬ КРОЮ, ТРАДИЦІЙНА ВИШИВКА, ГУДЗИКИ-ВУЗЛИКИ І ТАСЬМА.

ЧОЛОВІЧИЙ ОДЯГ

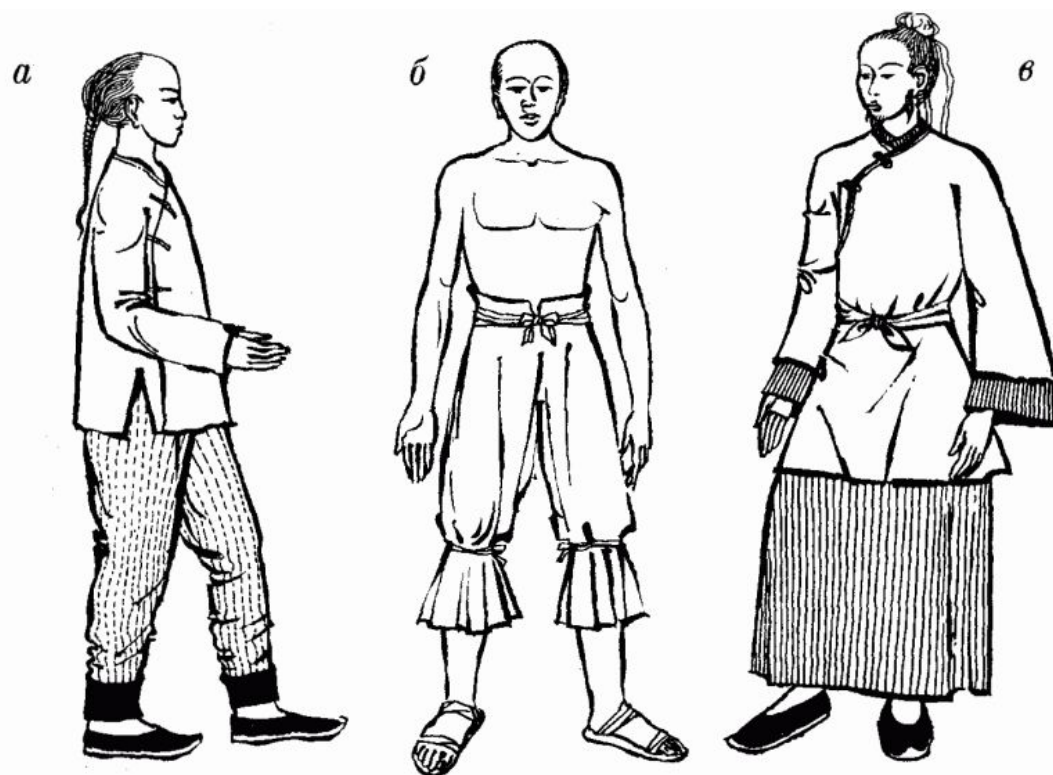
Весь розстібний, тунікоподібний, від римської туніки відрізняється швом на спині. Плечовий одяг має два типи застібок: центральний та асиметричний.

Характерною особливістю є розрізи внизу одягу

відсутність прорізних петель

ЧОЛОВІЧИ ТА ЖІНОЧІ ШТАНИ – “КУЦЗА” І
СПІДНИЦІ-ПЛАХТИ – “ЦЮНЬЦЗА”.

Одяг імператора

Два халати, багряно-чорна спідниця - плахта, оздоблена 12 символічними знаками: гори, сонце, порохи, хвилі, хмари, блискавки, дракон тощо.

Червоний фартух 35 x 90 см (розширений донизу). Спочатку фартух одягали для захисту дорогого одягу під час коліноприклонінь.

До фартуха пришитий пояс. Він мав з боків підвіски з нефриту. Білий нефрит на чорних шнурах.

Червоні вишиті черевики, з золотим шнуром навколо підошви.

Парадний головний убір – висока циліндрична шапка з темної парчі, завершена вгорі обтягнутим тканиною прямокутником 25 x 50 см. Спереду, над обличчям, і ззаду звисало по 6 рядів ниток, на які нанизані нефритові намистини на червоних шнурах.

Халати вищих сановників вишивали золотими драконами.

У військових чинів спереду і на грудях була прямокутна вишивка з зображенням птаха або тварини.

Дякую за увагу!

